

2. Dokonywanie przeniesień kredytów między jednostkowymi preliminarzami środków specjalnych jest niedozwolone.

3. Dokonywanie zmian w kredytach preliminarzy gospodarstw pomocniczych działających na zasadach środków specjalnych odbywa się analogicznie, jak w preliminarzach środków specjalnych.

§ 14. 1. Zmian w preliminarzach środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych (§ 13) dokonują władze uprawnione do ich zatwierdzania, a zatem w jednostkowych budżetach wojewódzkich, powiatowych, budżetach m. st. Warszawy, m. Łodzi i miast stanowiących powiaty:

- 1) prezydium właściwej rady narodowej zatwierdza zmiany w zbiorczym preliminarzu środków specjalnych (gospodarstw pomocniczych) na wniosek wydziału finansowego oparty o zgłoszenie zainteresowanego wydziału;
- 2) w ramach zmian zatwierdzonych przez prezydium rady narodowej w zbiorczym preliminarzu środków specjalnych (gospodarstw pomocniczych) właściwy wydział dokonuje dalszych zmian w jednostkowych preliminarzach podległych jednostek.

2. W budżetach gmin i miast nie stanowiących powiatów zmiany w preliminarzach środków specjalnych (gospodarstw pomocniczych) dokonywane są przez prezydium tych rad narodowych.

Rozdział 4.

Dokonywanie zmian w bilansach dochodów i wydatków.

§ 15. 1. Zmian w bilansach dochodów i wydatków przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym dokonują władze, które te bilanse zatwierdziły w trybie § 2 ust. 6. zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 maja 1952 r. w sprawie zatwierdzania preliminarzy, bilansów i planów pokrycia finansowego inwestycji.

2. Zmiany w bilansach, powodujące zmiany w powiązaniach z budżetem terenowym, powinny być przeprowadzane łącznie z dokonywaniem zmian we właściwych kredytach budżetowych (§§ 21 i 22).

Rozdział 5.

Terminy dokonywania przeniesień w budżetach terenowych.

§ 16. 1. Przeniesienia kredytów oraz dokonywanie innych zmian w budżetach i preliminarzach powinny być przeprowadzane w sposób planowy i skoordynowany z wykonaniem planu gospodarczego.

2. Zaleca się następujące dwa okresy dokonywania przeniesień i zmian w budżetach terenowych:

- 1) po sporządzeniu i przeanalizowaniu półrocznego sprawozdania z wykonania planu gospodarczego i budżetu, to jest w miesiącu sierpniu 1952 r.;

2) po sporządzeniu i przeanalizowaniu sprawozdania z wykonania planu gospodarczego i budżetu za III kwartał 1952 r., to jest w miesiącu listopadzie 1952 r.

3. W związku z postanowieniem ust. 2 pkt 2 wnioski prezydiów rad narodowych o przeniesienie kredytów wymagające zgody prezydium rady narodowej wyższego stopnia lub Ministra Finansów winny być zgłoszone do prezydium rady narodowej wyższego stopnia do dnia 25 listopada 1952 r., a do Ministerstwa Finansów — do dnia 30 listopada 1952 r. Wnioski zgłoszone po tym terminie nie będą rozpatrywane.

4. W miesiącu grudniu 1952 r. poza przeniesieniami wynikającymi z postanowień ust. 3 żadnych przeniesień i zmian w preliminarzach i budżetach dokonywać nie wolno.

CZĘŚĆ II

Dokonywanie zmian między jednostkowymi budżetami terenowymi.

§ 17. 1. Prezydium rady narodowej wyższego stopnia może zmniejszyć przypadające budżetowi terenowemu niższego stopnia udziały w dochodach budżetu centralnego i dotację wyrównawczą w przypadku, gdy:

- 1) w budżecie terenowym niższego stopnia nie uwzględniono w pełni własnych dochodów;
- 2) budżetowi terenowemu niższego stopnia przyznano inny rodzaj dochodów.

2. O wydanych na podstawie ust. 1 decyzjach prezydium powiatowych rad narodowych zawiadamiają prezydium wojewódzkich rad narodowych, a prezydium wojewódzkich rad narodowych — Ministerstwo Finansów.

3. O kwoty zmniejszonych udziałów i dotacji (ust. 1) ulegają zwiększeniu dochody jednostkowego budżetu wyższego stopnia. Dochody te nie mogą być przeznaczone na pokrycie wydatków dodatkowego budżetu, natomiast mogą być przeznaczone jako pokrycie dodatkowych kredytów ustalonych w trybie § 40 uchwały Nr 70 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1952 r. (Monitor Polski Nr A-24, poz. 304).

§ 18. 1. W przypadkach:

- 1) gdy będą tego wymagały przeniesienia lub zmiany zadań określonych szczegółowym narodowym planem gospodarczym;
 - 2) zmiany w terytorialnym podziale Państwa lub
 - 3) zmiany w organizacji prezydiów rad narodowych
- prezydium rady narodowej wyższego stopnia może zarówno między budżetami terenowymi niższego stopnia jak i z tych budżetów na budżet wyższego stopnia przenosić środki przeznaczone na finansowanie poszczególnych zadań i w związku z tym zmniejszać lub zwiększać w tych budżetach limity wydatków oraz własne dochody budżetowe, dochody budżetowe, dochody regulujące i dotację wyrównawczą.

2. Przeniesienie środków, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek właściwego wydziału, uzgodniony z wydziałem finansowym oraz z wojewódzką (powiatową) komisją planowania gospodarczego.

1013

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 30 czerwca 1952 r.

w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej.

Na podstawie § 16 ust. 2 uchwały Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami

inwestycyjnymi, począwszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podległe Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego jednostki organizacyjne obowiązane są ściśle stosować zasady dyscypliny rzeczowej i finansowej realizacji planów inwestycyjnych, a w szczególności zasady zawarte w uchwale Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124), zwanej dalej „uchwałą”, oraz w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Inwestorom zabrania się zlecania, a przedsiębiorstwom wykonawczym przyjmowania zleceń oraz zawierania umów o wykonawstwo inwestycyjne niezgodnych z zatwierdzoną dokumentacją techniczną.

§ 3. W przypadku stwierdzenia w trakcie wykonywania robót niezgodności limitu lub treści umowy z dokumentacją przedsiębiorstwo wykonawcze powinno zażądać od inwestora uzupełnienia limitu lub zmiany odpowiednich warunków umowy pod rygorem przerwania robót.

§ 4. Naruszenie zasad dyscypliny inwestycyjnej stanowi w szczególności:

- 1) angażowanie środków inwestycyjnych na roboty, usługi lub dostawy niezgodne z programem rzeczowym planu inwestycyjnego lub ponad limit finansowy właściwego składowca tytułu, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3 uchwały;
- 2) przystąpienie do wykonania robót bez posiadania niezbędnej do tego celu dokumentacji technicznej;
- 3) zaniechanie dokonania w ustalonych terminach zleceń, a następnie zawarcia umów na wykonanie dokumentacji technicznej na inwestycje objęte projektem planu inwestycyjnego;
- 4) zaniechanie dokonania w ustalonych terminach zleceń, a następnie zawarcia umów na wykonawstwo robót objętych projektem planu inwestycyjnego;
- 5) zaniechanie dokonania w odpowiednich terminach zamówień na dostawy dóbr inwestycyjnych objętych projektem planu inwestycyjnego;
- 6) rozpoczynanie robót prowadzonych systemem gospodarczym przed otwarciem wypłat, bez umowy lub bez zlecenia wewnętrznego udzielonego na piśmie, bez wyceny na podstawie stosownych kosztorysów albo bez stwierdzenia głównego (starszego) księgowego, że zlecenie mieści się w ramach limitów finansowych inwestora;
- 7) wykonywanie robót prowadzonych systemem gospodarczym w rozmiarach przekraczających program rzeczowy lub limit finansowy, wskazany w otwarciu wypłat;
- 8) zaniechanie ograniczenia rzeczowego zakresu planowej inwestycji w przypadku niemożności uzyskania środków dodatkowych na jej sfinansowanie;
- 9) zaniechanie obowiązku bieżącego przesyłania do banku finansującego odpisów wszelkich umów i zleceń (w tym i dodatkowych) podlegających zapłacie ze środków inwestycyjnych;
- 10) zaniechanie obowiązku zawiadomienia inwestorów nadrzędnych o przewidzianym niewykorzystaniu środków inwestycyjnych;
- 11) nieterminowe przedkładanie bankowi finansującemu dokumentacji prawnej i technicznej, dokumentów ustalających wysokość zadań oszczędnościowych

- oraz dokumentów stwierdzających wykonanie tych zadań w etapie projektowania;
- 12) używanie zaliczek ze środków inwestycyjnych niezgodnie z celem, na który zostały wypłacone, oraz nieterminowe rozliczenie z zaliczek;
 - 13) zaniechanie obowiązku terminowego sprawdzania faktur (rachunków) przedłożonych do zapłaty i dopuszczenie do zastępczego dysponowania środkami inwestycyjnymi przez bank;
 - 14) zaniechanie obowiązku terminowego sprawdzania rachunków przejściowych;
 - 15) zaniechanie obowiązków w zakresie sprawozdawczości inwestycyjnej, a w tym również zaniechanie ścisłego przestrzegania terminów sprawozdawczości;
 - 16) zaniechanie obowiązku dostarczania wykonawcy dokumentacji technicznej w terminach przewidzianych umową;
 - 17) zaniechanie innych obowiązków, wynikających z przepisów o dyscyplinie inwestycyjnej.

§ 5. Inwestorzy obowiązani są dawać zlecenia wewnętrzne, dotyczące robót wykonywanych systemem gospodarczym, według wzoru załączonego do zarządzenia.

§ 6. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia dyscypliny inwestycyjnej decyzję o zastosowaniu przewidzianych w § 12 uchwały sankcji podejmuje zgodnie z przepisami, zawartymi w § 13 uchwały, kierownik jednostki organizacyjnej, w której nastąpiło naruszenie dyscypliny.

2. W stosunku do pracowników aparatu centralnego sankcje stosuje Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 7. 1. Przed powzięciem decyzji należy dać obwinionemu pracownikowi możliwość usprawiedliwienia się.

2. Zastosowanie sankcji powinno nastąpić w ciągu 5 dni od chwili stwierdzenia faktu naruszenia dyscypliny inwestycyjnej.

3. O nałożonej sankcji zawiadamia się pracownika na piśmie z podaniem motywów i ze wskazaniem przysługujących mu środków prawnych.

§ 8. Przy orzekaniu o zastosowaniu sankcji organa orzekające powinny brać pod uwagę stopień winy obwinionego oraz wagę i znaczenie dokonanego naruszenia dyscypliny inwestycyjnej.

§ 9. 1. Od decyzji wydanej przez kierownika jednostki inwestycyjnej służy odwołanie do kierownika jednostki organizacyjnej szczebla bezpośrednio wyższego.

2. Odwołanie może być wniesione w ciągu 7 dni od dnia doręczenia odpisu decyzji za pośrednictwem kierownika jednostki, który wydał decyzję. Dnia doręczenia odpisu decyzji nie liczy się przy obliczaniu biegu terminu. Jeżeli termin 7-dniowy kończy się w dniu świątecznym, ostatnim dniem terminu jest dzień następnym.

3. Decyzje wydane przez Ministra oraz decyzje władzy odwoławczej są ostateczne w toku instancji.

§ 10. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych, którzy wydali decyzję o zastosowaniu sankcji, powinni niezwłocznie przesłać odpis decyzji wraz z uzasadnieniem kierownikowi jednostki wyższego szczebla, a jeżeli taką decyzję wydał inwestor naczelny — Ministrowi.

2. Organ rozpoznający odwołanie może zaskarżoną decyzję zmienić lub uchylić.

§ 11. 1. Sankcje mogą być wykonane tylko na podstawie decyzji ostatecznej.

2. Sankcje przewidziane w § 12 lit. c) i d) uchwały mogą być wykonane nawet w razie niewniesienia odwołania dopiero po zatwierdzeniu decyzji przez kierownika jednostki organizacyjnej wyższego szczebla.

§ 12. W przypadku gdy naruszenie dyscypliny inwestycyjnej ma znamiona czynu podlegającego ściganiu w myśl przepisów karnych, należy sprawę skierować do

właściwej jednostki nadrzędnej, która po sprawdzeniu okoliczności sprawy składa prokuratorowi wniosek o wszczęcie postępowania karnego.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: *M. Hoffmann*

Ministerstwo Przemysłu Rolnego
i Spożywczego
(Centralny) Zarząd Przemysłu

Załącznik do zarządzenia Ministra
Przemysłu Rolnego i Spożywczego
z dnia 30 czerwca 1952 r. (poz. 1013).

ZLECENIE WEWNĘTRZNE NA ROBOTY WYKONYWANE SYSTEMEM GOSPODARCZYM

Nazwa inwestora	Data zlecenia	Nr kolejny zlecenia	Jednostka wykonująca	Określenie roboty zleczonej i jej miejsca	Planowany koszt robót				Specyfikacja dokumentacji technicznej i jej zakres	Terminu		Pokrycie kosztów robót, cz., dz., rozdz., §, nr wniosku i nazwa składnika tytułu inwestycyjnego
					ogółem	w tym				rozpoczęcia	zakończenia	
						materiały	robocizna	narzuty				

Podpis inwestora i głównego (starszego) księgowego:

1014

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 3 kwietnia 1952 r.

w sprawie likwidacji Urzędów Celnych w Pietrowicach i Pilszczu

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Likwiduje się Urzędy Celne w Pietrowicach i Pilszczu.

§ 2. Ostatecznej likwidacji agend tych urzędów celnych dokona Dyrekcja Cel w Gliwicach.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 stycznia 1952 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

1015

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 10 lipca 1952 r.

w sprawie rozszerzenia obowiązku świadczenia usług transportowych na niektóre cele ogólnogospodarcze.

Na podstawie § 1 ust 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie świadczenia usług transportowych na niektóre cele ogólnogospodarcze (Dz. U. Nr 49, poz. 359) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek świadczenia usług transportowych na cele ogólnogospodarcze rozszerza się na wywóz drewna z lasów państwowego gospodarstwa leśnego w 1952 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:

w z. *J. Burgin*